

Selmeczbányai Híradó.

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felolvas szerkesztő és kiadó:

VÖRÖS FERENCZ.

Laptulajdonos:

JOERGES ÁGOST ö. v. és Fia

A lapot illető szellemi közlemény, valamint az anyagi rész is a kiadóhivatalra ezimzendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:

100 szög 2 frt., ezentúl minden megkezdett 100 szónál 50 krral több

Magánhírletek megállapodás szerint számítottak.

Nyílt-tér három hasábos sorért 10 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Hivatalos rész.

Városunk polgármesteri hivatalától megbízattunk az alábbi körrendelet közlésével:
2039. sz.

M. E. **Körrendelet**

valamennyi főispánhoz, Budapest székes főváros főpolgármesteréhez és a flumei kormányzóhoz.

Az 1848/49. évi honvédek nyugdíjazása és évenyenkénti állandó segélyezése ügyét, ideértve a temetési járulékok engedélyezését is, folyó évi július 1-étől kezdve a miniszerelnökség kebelében alakított vegyes bizottság fogja intézni.

E vegyes bizottság elnöke a miniszerelnöki államtitkár vagy helyettese; tagjai az országos honvédegyezmény bizottságának tagjai; a 1848/49-es honvédegyezmény országos központi bizottsága részéről kiküldött 2-2 megbízott és az érdekeltek miniszerelnökség kiküldöttjei; előadója a miniszerelnökségnek egy evéig megbízott tisztviselője.

Erről czímedet azzal kívántam értesíteni, hogy megfelelő utón, esetleg a helyi lapokban való közlés mellett lehető széles körben közhírré tétetni sziveskedjék azt, hogy azok az 1848/49. évi honvédek, illetőleg azok özvegyei, kik az 1894. évi június hó 21-én 49.085. szám alatti belügyminiszeri látamozással ellátott alapszabályokhoz képest illetélen ellátásra igényt velnek támaszthatni, — kellőleg felszerelt folyamodványokat ezentúl ne az országos honvédegyezmény egylethez, hanem közvetlenül a m. kir. miniszerelnökséghez ezimzeve küldjék be.

Fogadja czímedet kiváló tisztelettel öszinte nyilatkoztatásul.

Budapestben, 1895. évi június hó 28-án

Bárá **Bánffy**, s. k.

TÁRCZA.

Az égnek . . .

Az égnek minden csillagát
Szemedbe látom kedvesem,
S így nem esoda hogy az égről
Lassankint megfedekezem.

Mert bárha csillag is szemed,
Mégis sötét égi pokol,
S ha öszveszítőn rám tekintsz
Csak vesztémről gondolkozol.

Mégis száz pap az édenről
Nekem hiába szónokol,
Tehetek-e én róla, hogy
Oly édes nekem e pokol?

Az én vágyam . . .

Az én vágyam nagyon csekély
Miert könyörgök én neked,
Csak hogy láthassam arczodat
Inádhassam szép két szemed.

Hiszzen a bibor hajnál is
Igy imádjá a csalogány,
Igy zengi el szerelmét
Hozzá a bokrok lombosán.

Öröm, boldogság . . .

Öröm, boldogság élvezének,
S mi megmaradt: csak fájdalom,
S még kezdeten az ifjú létnek
Amit leltém — fájdalom.

Már régi ének, régi nóta,
De mindig új mindenkinék

A fenti miniszerelnöki körrendelettel kapcsolatosan a városi rendőrkapitányi hivatal megbízásából az alábbi belügyminiszeri körrendelet közöljük:

M. kir. belügyminiszer.
51471. sz.

V. B.

Körrendelet

valamennyi törvényhatóságnak.

Az országos honvédegyezmény bizottsága f. év május hó 16-án tartott ülésében hozott és a m. kir. Miniszerelnök ur által jóváhagyott határozata szerint az 1848/49-diki honvédségi szolgálat igazolhatására 1895. évi október hó 1-ig terjedő záros határidő tüzetelt ki oly formán, hogy oly nyugdíjazási és segélyezési kérvények, melyekben a tényleges honvédségi szolgálatot igazoló teljes lehetességgű és a fentebb említett záros határidőn belül kiállított bizonyítékok nem mellékeltek, figyelembe vétetni nem fognak.

Erről a törvényhatóságot oly felhívással értesitem, hogy az említett határozatot hatósága területén minél szélesebb körben tegye közhírré.

Budapestben 1895. évi június hó 22-én.

Perczel s. k.

A honvédek igazolványai.

A lapunk élén közölt miniszeri körrendeletekkel valamint az eddigi gyakorlat szerint is csak azok a honvédek nyerhetnek segélyt, a kik 48/49-iki honvédi szolgálatukat okmányokkal igazolták.

E régi gyakorlat alapján a selmeczbányai

Ezer s ezer esztendő óta:

„Emlék s a remény csak a tied”.

Emlék? — ijesztő rít kísértet,
Sírjából feljaro halott,
Remény? — tavaszról festünk képet,
Amely még ki nem fakadott.

A sírból feljaro halottra
Fázom ha rá gondolok,
Nem, emlékezni én a multra
Soha, soha nem akarok.

S fessek magamnak lenge ködre
Tavaszt, mely tán ki sem virul?
— Lemondok én im most örökre
Az ily tavasz rózsáirul.

Nem emlékezve, nem remelve
Utamat itt tovább futom,
Nem tekintek a mult ködébe,
— Csak az időt — azt fájlalom.

Szilassy Iván.

Augusztla leveleiből.

— A „Selmeczbányai Híradó” eredeti tárczája. —
Irtá: ifj. Kubiss Ágost.

Kedves Augusztla! Levelkedet megkaptam s nem tudok reá szavat találni: elégé fejezni ki köszönetemet azon forró ragaszkodásodért, melylyel irányomban viseltetel. — Fogadd tehát rokonszenves soraidért egyszerűen keblem legmélyéből fakadó azon halálat, melyet melegen érző és téged legbensőbbben szerető barátóni szívem sugall! . . .

Ezzel a pár bevezető sorral kifejezve barátságod nagyrabecsülését s tiszteletemet, melylyel szívesen nyílt soraidért örökre adósod maradtok: — reátérek kérdésedre s pár vonással levelkémben lopom azt a tájat, ahol most időzöm.

szegénysorsu honvédek elestek a segélytől, illetve segélyben nem is részesülhettek, mert honvédségüket hiteles okmányokkal nem igazolhatták, a mennyiben az 50-es években nagy gondjuk volt itt városunkban egyeseknek a honvédigazolványok elkobzására s tulajdonosaik üldözésére. Ezek a jeles férfiak és nők (ilynek is voltak!) minden ily okmányt megszerettek s miú „gutgesintek” hűségeseen beszoalgtatták azokat oda, a honnan többé vissza nem kerültek.

Hogy újabb időben, a 70-es és 80-as években mégis kaptak néhányan segélyt, ezt annak a körülménynek köszönhetették, hogy akadt a közeli szomszédságban egy jólelkű pártfogója honvédeinknek, a ki kérvényeiket és bizonyítványait hitelesítette.

Midőn ugyanis kérvények honvédeink folyamodványai kivétel nélkül azzal az értesítéssel érkeztek vissza Budapestről, hogy „kellő felszerelés hiánya folytán figyelembe vehető nem volt”, s e miatt az elkeseredés a kérvényezők között általánossá lett, e lapok készítője ugy segített a bajon, hogy a folyamodványokhoz két-három megbízható honvédek aláírását eszközölte ki, s az így felszerelt folyamodványokat a fentebb említett „jóakaró” elé terjesztette ezeknek hitelesítését kérve.

A „jóakaró” szíveségre folytán aztán megjött a segély is.

Szeretett barátnóm! Te, mint a kinek bőlesője délibábok ölen ringott, szinte fenkolt és rajongó szavakkal magasztalod előttem az Alföldnek rónáját: — pedig hidd el nekem: én még képezetben sem gondolnék megteremteni éragadób tájat, mint a milyent Erdély égővezte bérczi tárnak fel elibém. De hogy’ is ne: mikor az isteni természet alkotta hegyláncolatok, a báronysói mohavál befutott fősíkok és zúzmóval körített óriási fenyők mind, csak a leszögező varázs bájjal-teli fönsgétek lojják be szívembe. S oly igaz, mint a mily legőszintűbb vonzalommal ragaszkodom hozzád: lenne a napélelte buzakalászkod és a bőditó illatot lehelő lótoszok hazája még egyszer oly költői, mint a milyen vonzó, — Székelyföld havas világa, a maga gránit- és bazaltból propi-plemszerűleg összegyúrt szikláival százsor szebb előttem! . . .

Tudom, te nem kevésbé fogsz elesodálkozni ezen határozottan és talán kissé mérészen is idevetett kifejeletem felett, pedig korantsem hűmé, mily mélyére is vésődnek lelkeimnek mindazok a pillanatok, midőn a fellököt szelő hegyormok tetején elmélázva révedezik tekintetem az alantabb elterülő óriási fenyvegek fölött.

De minék fárasztatlanák ily általánosságban változva e vidéknek báuját, — levelkémben foglalom minapi lerándulámat Gusztávval, a repkényfoly, mohhal és cserjével költőleg benőtt Czenk hegyére: s értelmezni fogod azt a különös varázserőt, melyet Erdély bérczeinek regényessége az ember szívére gyakorol.

Derült, vidám rögöl volt, mikor utnak indultunk. Az égboltotat fiszta kékjén egyteleneleg felhő sem uszott. S bár a nap sugarai már a szivárvány jelmezeibe öltöztek, a láthatárt s rég esokolták fel a virányokra lerakódott harmat-cseppeket: a levegő oly lomhan borult el a tájon mintha csak szürkületi álomban látszót volna szendegetni. Se levezlizenés, se semmiféle nesz nem volt hallható . . .
Jó két órai gyaloglás után, melyet kedélyes be-

Különlélek.

Ámde az nem tarthatott soká igy, mert ha igazoltuk is a honvédi szolgálót, eljárásunk mégis csak szabálytalan volt, a mennyiben nem hivatalos közegek állították ki a bizonyítványokat, hanem csak a bizalom alapján készültek ezek, oly módon, hogy a „jóakaró” bizott és lap szerkesztőségében, ez bizott a két-három régi honvéd adataiban. S örömmel jelezhetjük, hogy a későbbi tények azt igazolták, hogy egy esetben sem állítottunk valótlanul. Így idővel újból megkivánták a „kellő felszerelés”-t, s a mi jóakarónk is azon nézetben volt, hogy ez a hitelesítés egy Selmezbányán megalakítandó honvédegyletnek a teendője.

Az új egyesület azonban nem jött létre s igy honvédeink is segély nélkül maradtak.

Midőn ezek után hálás köszönetemnek adok kifejezést e helyen is a mi honvédeink jóakarójának: sőt ezennel meg is nevezem Lipták Nándor kir. törvényszéki bíró ur személyében, azzal a kéréssel fordulok városunk honvédeikhez, alakítsák meg azt az egyesületet, mely nélkül nem áll módunkban régi honvédeinket segíteni.

Nem rónak ez egyesülettel a város közönységére újabb terhet, hisz működése tovább nem terjed, mint csak az igazolványok kiállítására; a segélyzés egyéb módja már hatáskörén kívül esik, ezt a magas kormány vállalta magára.

Annak a nézetünknek adunk kifejezést, hogy ily körülmények között a 48-as honvédek egyesületének megalakítása hazafias és emberbaráti kötelességerégi, tekintélyesebb honvédeinknek s hogy e kötelesség elől most már nem térhet ki Bernhardt Adolf előadó gazdasági tanácsnok ur, mint olyan, a kit a bizalom több ízben kijelölt a kezdeményező munkára s az elnökségre.

A dolog sürgetése készítetett arra, hogy nevekét említsék; mert ha most nem állunk együttvé, rövid hetek múlva már késő lesz s örökös keserőséggel föltilk meg mintegy 60—70 szegény embernek a szívét.

V.

szelgetéssel és vidám tréfálódással töltöttünk, elértük a tereblyes bükkfák által körített Czenk-alatti sétányt, melynek jobb oldalán kristály-tiszta hegyi patak esőrdépez.

Mintha csak egy réz feledett s dűlőfelben lett zárda romjai közé tévedtem volna, olyan érzés vet rajtam erőt, midőn a lombsátorba beléptem.

— Jujj! milyen titokzatos félmohály is dereng itt lebbent el önkénytelenül is ajkaimról.

— Igaza van kedves kisasszony; felelt rá kísérőm, de lenne ez a hely még egyszer is oly elhagyatott, mint amilyen rejtélyes; a természet beláthatatlan teremtő kezének vonzóbb és mesteribb alkotása nem lehet.

S igaza is volt.

... Azután szótlanul haladtunk tovább, míg csak a Czenk hegyére felvezető esiga-ut messze fehérítő kavicsára nem léptünk.

— Nos azért Ilonka kisasszony, szólalt meg újra kísérőm, nem fáradt-e el?

— Nem! feleltem én, mintegy sejtve kérdésének okát! — felvehettünk a hegytetőre is.

Ezzel Gusztáv gyöngöden fogta kezemet s karkulcsolva igyekeztünk felfelé a hogy meredekségéhez képest elegendő menedékesen vezető s czigarszerűleg csavarodott uton, mely huszonnégyezer tőrök meg.

De mint foglaljam neked gondolatokba, szeretett Augustám, azt a megfeszíthetetlen varázsot, mely közbe leltem mélyére száll, midőn a százados fák, az őserdőkre emlékeztető repkény összekuszált indái, az az évek hosszú során lehullott falevelek halmaza és a hegyet alkotó s itt-ott zöldelő mohával benőtt mészpátrormok mind csak az örök-dicső természet lélekemelő munkáját helyezték előmbem!

S vajjon adsz-e hitelt szavamnak, a midőn azt mondom: ha semmissen kötne le lelkeket s misem észrebetene bennem magasabb érzelmeiket egy felsőbb, egy láthatatlan égi lény iránt, akkor az a természet alkotásának mesterkéletlen s emberi kezek által sohasem érintett csodálatos műve... Hadd fessek neked azonban tovább az a fittasító

— Esküvő. Zorkőczy Samu a rimamurányi vas-mű-részenyitársaság jeles mérnöke e hó 1-én tartotta esküvőjét a selmezi szt. Katalin-templomban Tóth Matild kisasszonnyal, Tóth Gáspár tisztii ügyészünk szép és művelt leányával. Állando boldogságot kívánunk az ifjú párnak!

— Közigazgatási bizottságunk e havi ülésél 11-én tartja meg.

— Köszönetnyilvánítás. Mulaszthatatlan kötelességem tartom a nyilvánosság előtt hálás köszönetet mondanom elemi iskoláink két kiváló jötevőjének: tek. Wagner József bányakémlész urnak, ki vizsgáinkon megjelent és rendkívüli figyelemmel hallgatta a feleleteket s folyójezte a jutalomra méltókat, kik közt 24 koronát és körül-belül 30 könyvet osztott szét; és tek. Dr. Stuller Gyula főorvos urnak, ki 10 koronát küldött a szegényebb sorsu jó diákoknak Isten áldása legyen a jószívő adakozókon. Az iskolaszeg. nevében Podhragyay Pál, pr.-plébános.

Műkedvelői előadás Vihnyén. Folyó-hó 21-én azaz vasárnap özv. Ocsovszky Vilmosné urnó védnöksége alatt a Vihnyén felépítendő kaplna alapjára egy műkedvelői koncert fog tartatni változatos programmal a már ismert tehetségek közreműködésével, miről a t. közönség és fűrdő vendégek a rendezőség által ezenel értesítetnek.

— Te Deum. Az akad. ifjúsági kör mult vasárnap d. e. 9 órákor a helybeli Nagyboldogasszony templomban háláadó isteni tiszteletel. „Te Deum”-ot tartott, melyen egy a tanári kar, mint az ifjúság is jelen volt.

— A lakásadóó figyelmébe. Az akad. ifjúsági kör bizottmánya azon célból, hogy az ifjúságnak czél-szerű lakás szerzését megkönnyítse, elhatározta, miszerint a kiadó lakásokat a kör helyiségén nyílván tartja. E czélból saját érdekében felszólítatnak mindazon házi gazdák, kik jövő tanévben szobákat kiadni szándékoznak, hogy eről engem a lakás leírásával (utca, házszám, ár stb.) még ez évben, esetleg jövő tanév elején értesítsenek.

Tauber Ödön.

— Melyik szintársulat jön hozzánk? Késsé korainak látszik ugyan e kérdés, de mégis fel kellett azt vetnünk, ha a mult évek tapasztalatain okulni akarunk. Városunk tanácsa ugyanis lekötölte magát arra, hogy eskák a F. M. K. E. szintársulat fogadjja be városunkba s másnak nem ad a játszásra engedélyt. A kijelölt társulat azonban nem jött s mikor más társulatok kérvényekkel ostromolták a tanácsot, s a tanács sürgető kérdéseire sem az egylet sem a kijelölt társulat választ nem adott, a város tanácsa végre is felmentve

képet, melyet a természeti hájak elragadó perspektívája szívembe rögzített:

— Most a huszonkettedik kanyarulatot hagytuk el, jegyezte meg Gusztáv, midőn egy kevésbé megálltam fűrkeszöbben tekinthetni szőjél, a hegy oldalát pazarul díszítő heliotropszímű pattantyúk, pít pangok és erdei folyókák között.

— Tudom! válaszoltam reá sebtiben, a mint a virágos szőnyegen még egyes élők szinben játszó gombafejeket is pillantottam meg, melyek gondolataimat másfelé terelték. . . .

Lassanként eljutottunk az utolsó kanyarulathoz is, a hol már a fák gyűrűni kezdenek, a lombsátor elmarad, az égboltozat tisztán feltűnik, és ez a hegy orma, melyen egy tágasabb virág-himzette fensik terül el.

Itt, — ha ugyan még élénk emlékezetemben van, — egy tizes fecskeszekű költötte le figyelmemet, mely változtatva inogatta fejcsökjét, mintha csak engemet látszott volna üdvözölni.

Közlelbe siettem de mint gyökeredzték meg lábaim, midőn a hegyorom szélén lálatam magamat.

— Nézze csak, milyen szédítő magasságban vagyunk! Kiáltottam vissza Gusztávnak, a ki tőlem elmaradt.

— Igen! válaszolt ő röviden s megragadta kezemet, mintha csak attól tartott volna, hogy neki vetem magamat a mélységnek.

— Sohse féltsen engemet! jegyeztem meg mosolylyal.

— Ah, igazán?! S hátha mégis félténném? válaszolt ő.

— S vajjon miért, hogyha szabad kedveznem?

— Csak; nem mondom meg; ugysem hinné el.

— De mondja meg. Elhiszem. Ugy-e megteszi. No hamar! faggattam én tovább.

— De nem mondom meg, mert meg se monddhatom.

— És ha én kérném?

— Még akkor sem.

— Úgy sem! . . .

érezte magát kötelezettsége alól s másnak adott engedélyt. Ez a más azonban oly gyarló előadásokkal traktálta a színházba nap nap után feltűnő nagy számban járó közönséget, hogy most késztetve éreztük magunkat azt a kérést intézni a F. M. K. E. elnökségéhez: gondoskodjék a mi színházi igényeink kielégítéséről; s lássa el városunkat egy jó szintársulattal, s városunk tanácsát is kérijük az előző évben hozott határozatának fentartására. Igazán fáj látni azokat a gyarló kísérleteket, melyekkel amugy is primitív szinpadjainkon időnkint találkozunk. Az ilyen kísérletek csak kontárkodás-zsamba vehetők, s a művészethez semmi közik. S így nem esoda, ha a városunkat mind sűrűbben meglátogató zengerájok előadásai oly káposak. A bajon csak a F. M. K. E. segíthet egy az igényeket jobban kielégítő szintársulat küldésével. Kérjük, küldjön!

— A lövődérlől. Junius-hó 30-án a fűrdőzösből megerősödésre visszatért Seidel Ágost I. állóvész-mester volta a díjadó. Ez alkalommal 87 lövésre 730 kör-egység éretelt el. Lövetett pedig egy szög és 14 négyeskör. Négyeskört löttek: Belházy Gyula 2-öt, Fiedler Gyula 2-öt, Seidel Ágoston 2-öt és Krausz Géza 8-at. Díjakat nyertek a következők: és pedig mely lövésrekre I. Fiedler Gyula, II. Belházy Gula, III. Krausz Géza. b) találó lövésrekre: I. Seidel Ágoston, II. Krausz Géza és III. Fiedler Gyula. A legközelebb folyó hó 7-én tartandó lövészetén Bence Gergely egyleti tag lesz a díjadó.

— Az akad. ifjúsági kör bizottmánya lapunk utján tudatja, hogy Staneszku Ferenc bányász akad. hallgató az ifjúsági körnek nem tagja.

— Elhaltak. 144. Porada Amalia 1 éves r. kath. Bronchitis 145 Murar Zsuzsanna 48 éves, r. kath. Phtisis pulmonum 146. Makovinsky Jozefa 53 éves r. kath. Apoplexia cerebri 147. Kántor Katalin 42 éves r. kath. Hidrops universalis. 148. Májor Ferenc 50 éves r. kath. Kimerülés 149. Granek László 1 napos r. kath. gyengeség. 150. Hornyanszky Anna 61 éves, evang. Phtisis pulmonum. 151. Ifj. Abraham Anna 5½ éves r. kath. Phtisis pulmonum.

— A kanyaró-járvány még mindig terjed városunkban. Steffultón már alig van gyermek, a ki ne esett volna e betegségbe; valamint a szomszédos Sz. Antal községben is, a honnan e járvány hozzánk behurcoltatott. Ujabbban a belvárosban kezd terjedni s hogy nem oly feltűnő nagy számban lép fel, mint az előbb említett helyeken, az valószínűleg onnan van, mert a tanév befejeztével az iskolások nem érintkeznek egymással tömegesen.

— Selmezi emléktárgy. Ma vettük a „selmezi album” egy példányát. A kiadók főczélja ezen album

Erre gondolkozóba esett s késsé várta meg-szóhalt:

— Hát jó van, megmondom, de csak azon feltétel alatt, ha megígéri nekem, hogy nem kacag feleltem.

— Jó, megígérem.

— Hát tudja kedves Ilonka kisasszony, azért féltel, mert izé. . . . no, hogy is mondjam . . . ?

— Jaj, de nagyon félős, s mosolyra vontam ajkaim.

— Hjah, ha magúcsa már most is mosolyog, akkor hogyan mondjam meg?

— Dehogy mosolyogtam, nógattam én tovább. Hamar hát: ki vele miért is féltene?

— Mert, . . . mert, izé . . . — nem felelt, de szenvedélyesen ölelt át és megcsókolta ajkaim.

— Maga esunya! Most haragzom magára, tudja! mondtam én neki, mintegy erőltetted durczkódással; ő azonban elosztalta látszólagos haragomat, amint gondolataimat másfelé terelte . . .

— Nézze csak Iluskám, milyen nyompás kilátás is nyílik innen.

S igaza volt. — A Czenk háta egy sziklás, meglehetősen meredek s késsé kopár hegyoldalt képez, melynek ormáról szőlőben látni el a hegy lábánál messzire elterülő kedves völgy fölött. A völgyön túl azután a Czenknél jóval magasabb s majd kék felhőkkel fityolózott, majd éget-főpö rengetegekkél füstölt hegyláncolatok tűnnek föl.

Perezekig merengtem el az igéző panorámán.

— Nem nézök meg közelebből, Ilonkám azt a barlangot is, szőlött közbe Gusztáv, mely fölünk jobbra van s oly hívogatólag integel?

— Minden esetre! feleltem én s erre oda sietttünk.

— Ez egy sziklába vajt s két oldalt nyílt üreg, melynek nyugat felé tütöngő torkán egész tisztán láthatni el Erdély legnagyobb rónáira: a Barca-ságra és Háromszékre, de még Brassóra is.

S a mint tekintetünk elsöben is Székelyföld legkedvesebb városára vetettük, az ég tizes vándora éppen a delelő-pontra hágtott, mire sorra kondultak meg a templom harangjai, melyeknek a tenger mora-

kiadásánál a részünkről is régen hangoztatott emléktárgy eszméjének megvalósítása volt. Tartalma árhoz képest igen gazdagnak mondható. A következő 20 képet találjuk benne: I. látókép az újvárral, II. látókép keletfelé, III. látókép északnyugatfelé, akadémiái közp. épület (Fritz-ház), Új (erdészeti) akadémiái palota, Városháza, Ev. templom és r. kath. zárda, Akad. Akad. ifj. kör és Szentháromság szobra, Ev. liceum, Ó-vár, Szent kalvária helye, Kisiblye, Szintya a tatárértől, Szolákna, Részlet Szeklenő-fürdőből, Vihnye látóképe, Új fürdőház Vihnyén, Városi szálló Vihnyén, Soltz-villa Vihnyén, Gecsényi-villa Vihnyén. Ezen képek kabinet alakban fénylő fénynyomatban készültek, mely sokszorosítási eljárás a fénypékekhez nagyon hasonlít, és vastag aranyszelű kartonra ragasztják. Az egész egy igen esinos skatulyában van, és ára csak egy forint 60 kr. Egy forint 80 kr-ért a kiadó, „Joerges Á. öv és fia” a monarchia területén bárhová bérmentve küldik. Mindazoknak, kiket ezen város érdekel igen kedves emléktárgyat nyújtattak ezzel. Ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

— **Ismerte az embereit.** Miklós orosz cárnak azt rendelték egy alkalommal az orvosai, hogy dörmögtesse meg a hátát. A cáz környezeteiben senki sem volt, a kire ezt a fontos műtétet rábízhatta volna. Levelét írt tehát IV. Frigyes Vilmos porosz királyhoz, melyben arra kérte őt, hogy küldjön néhány porosz altisztet Szt.-Pétervárra. Az altisztek megjöttek, kifogástalanul végezték munkájukat az a gyógykezelés befejeztével visszatértek Poroszországba, miután persze bőven ajánlétkozták őket.

Midőn a porosz király később azt kérdezte a cártól, hogy miért nem bízta a műtétet oroszokra; a mindenható uralkodó így felelt:

— A míg láthatom a muszkáimat, jól megy minden, de hogy a hátam mögött tegyenek valamit, igazán nem bízám rájuk.

— **Hogy viseljük magunkat zivatarok alkalmával?** A zivataros időszak beálltával időszerűnek tartjuk felemlíteni azokat az elővigyázati szabályokat, a melyekhez, az eddigi tapasztalatok szerint, legjobb alkalmazkodni Zivatar alkalmával a legelső dolog, elzárni minden légvonalat; be kell tehát esukni az ajtókat s a kürtő nyílásokat s csak az ablak felső részét kell nyitva hagyni. A légvonal igen gyakran elérintette már a villámot, még a villámhárítótól is s be húzta a szobába. Az ablakot, illetőleg annak felső részét; pedig azért kell nyitva hagyni, nekogy megfújjon az ember az esztig becsapó villámmal járó fojtó levegő következtében. A villám rendszeren erős kényázt hágy maga után, a melytől zárt szobában az amugy is megrémült s talán elalélt emberek könnyen megfúlhatnak. Ennek elkerülésére legalkalmasabb az ablak felső részének a nyitvahagyása.

jához hasonló, majd üvegszerűen csengő hangfoszlányait szélesen kapkodta el a kőszá szellő és felénk terelte.

— Nézze csak Ilus, jegyezte meg közbe Gusztáv, mily drágakökönt zárják körül a völgykatlan fehérre meszelt házesoportjait a környező hegylánczok.

Csak fejbőlintva feleltem neki s nem tudtam ellelni a vidéknek vonzó bájaival.

De hogy is; mikor a városból mintegy nyílként s ugyszólván a szélrózsa minden irányában kiszögellő hóféhér utak csaknem bilineseket vernek az ember ajkára . . .

Sokaig meláztam így el a bűbajos táj felett, migmen Gusztáv megszólalt:

— Nini bizony, el is felejtettem volna! Elhozom a látesövet s nem is vesszük igénybe.

— Igazán? válaszoltam én s már is messzelátón ringattam tekintetemet a kékelő ormok fölött.

— Ah, milyen főségek! lebbent el ajkamról. — még a híres előpa takai fürdőt is láthatom.

— Hol? Merre felé? Kérdé tőlem Gusztáv.

— Ott ni! s megmutattam neki az irányt. Látja-e?

— Nem!

— Ej, dehogy is nem!?

— De nem, ha mondom; vagy legalább szabad szemmel nem tudom kivenni . . .

— Fogja hát a látesövet . . .

— Még most se látom!

— Nem látja? . . . Ott ni, ahol azt az arany színben hullámzó kalász-tengert az a sötét földnyelv úgy csikszérteleg átszeli.

— Csakugyan felelte rá Gusztáv s a nunt már mindkettőnknek eléggé íródta be lelkünk mélyébe a természet ellátató bájai, visszatértünk a hegy tetőre pár szál virágot szedhetni . . .

— Ejha, milyen csesés lesz! jegyezte meg Gusztáv, amint egy halványvörös csipkebokor rózsát tűztem fel keblemre.

Nem feleltem neki, csak egy kérdő tekintettel vettem felé.

— Igen-igen! erősgotte ő, majd kevéssé várta újra szólt:

Nyilttér.

Foultárd-selyemet 60 krtól 3 fnt 35 krig méter-kint — júnus, június s. a. t. a legújabb mintázattal és színben, ú. m. fekete, fehér és színes **Heuneberg selyemet** 35 krtól 14 fnt 65 krig méterkint sima, esikos, kockázott, mintázottakat damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal s. a. t. **postabér és vámmentesen a hához szállítva és mintákat küld postafordultival: Heuneberg G. (cs. k. udvariszállító selyemgyára Zürichben.** Svajczba ezimétt levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Hirdetések.

573. sz. Hontvármegye főispánjától.
1895.

Pályázati hirdetés.

Oldalamra évi 600 fnt fizetéssel egy titkári teendőket is végezni hivatott írrok kinevezendő, felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy pályázati kérvényeiket hozzám július-hó 20-áig nyújtsák be.

A pályázati kérvények a születési anyakönyvi, továbbá legalább is az 1883. évi I. t. cz. 19. §. szerinti minősítést, valamint az eddigi szolgálatot igazoló bizonylatokkal szerelendők fel.

A jogi tanfolyam elvégzését igazoló pályázók előnyben részesítettek.

Ipolságon, 1895. július-hó 1-én

Rudnay Béla s. k.
főispán.

3828 sz.
v. k. 1895.

Hirdetés.

Az ebttársról szóló szabályrendelet 2 §-a alapján felhívatik az ebttartó község, hogy az ebeket az 1895-96 évi ebadó kivethetése végett f. hó 15-ig a rendőrkapitányi hivatalban jelente be, megjegyezvén, hogy a kutya három hónapos korátólkezde esik ebadó alá.

Selmeczbanán, 1895. jul. 5-én.

Krausz Kálmán
rendőrfőkapitány.

— Ilonka!?

— Nos?

— Szeretnék tőle valamit kérdezni.

— Hát csak egész bátran.

— Igen, de tartok tőle, hogy megharagszik érte, vagy legalább is zokon veszi tőlem.

— Dehogy, a világért sem . . .

Végre hosszas nógatás után váltig pirulva vetette el a kérdést: voltam-e már én szerelmes.

— S miért kértd ezt?

— Miért? Csak! Mert én már voltam.

Jól nevettem a sikerült feleleten (!) majd tovább faggattam.

— S szabad tudnom kibe?

Egy ideig habozott, majd minden izében resz-kedve, egész szenvedélyesen ölelt magához, pirosra csókolta orcáim s szerelemittasan dadogta: Ilonkám, ha szerettem volna s imádni tudok most is valakit szívem legönzedelebb érzelmével, vágy'im és reményeim legnagyobb boldogságával, akkor az csak magácska . . .

Kedves Augusztám! Nem akarom neked leírni, mint lobbantam erre haragra Gusztáv iránt, de ha őszintén szólhatok: — ez volt Erdélyben eltöltött napjaim legboldogabb pillanata! . . .

... Már ugy estéli hét óra lehetett, midőn a Czenk hátsó oldalán s a Rakodó völgyön keresztül hazafelé indultunk . . .

Szeretném neked, kedves barátom! levelembé opni annak az ellátató szürkületnek főségét, de erre a Múzsák leányának kellett volna születnem . . .

Mily elragadó bűvarázs is regett az álomba merülő táj fölött!

... A nap leszállóban volt s álmatag sugárkévét vörös, sárgás-fehér majd szürke színváltozatra festették az égbolttal bárányfelhőinek átlászó, fátyolos csoportját . . .

Pár pillanatra megálltam s felvettem szememeit a végtelen semmiségbe, mintegy imaként lebbent el ajkamról: Teremtő Isten! Ha ki sem hirdeté néted

4252. szám.

1895.

Hirdetmény.

Selmecz-Bélabánya város tanácsa köz-hírré teszi, hogy írásbeli ajánlatok tárgyalásával egybekötött, a városi tanácsteremben f. évi július-hó 24-én esetleg augusztus-hó 10-én mindig d. e. 10 órakor tartandó árverésnél az 1896. évi január-hó 1-től kezdődőleg 3 esetleg 6 évre, a következő városi javadalmak fognak bérbe adatni, és pedig:

I. Selmeczbanán:

1. A vágóhid telkén lévő Dolina nevű korcsmaépület 4 szobával stb. és melléképülettel.
2. Városi pinceze nevű emeletes épület és mészárszék.

3. Magasházi korcsmahelyiségek és nagy pinceze.

4. A felső majori (városi vígadó) vendéglő helyiségek, 6 vendégszoba, táncsterem és mellék-helyiségei, istálló, kocsiszín és kert.

II. Hodrusbanán:

1. A főúton fekvő alsó korcsmaépület 3 szobával az emeleten, nagy pinceze és mellék-épületek.

2. Leuthaus nevű épületben levő korcsma helyiségei, nagy pinceze, kis kert.

III. Steffultón:

1. Korcsmahelyiségek és kert.

Miről árverezni szándékozik azon hozzáadással értesítettek, hogy az árverési feltételek hivatalos órákban betekinthetők a városi számvetőségéknél.

Selmeczbanán, 1895. július-hó 3-án.

a polgármesteri állás üresedésben
Sztinyai József,
főjegyző.

s felhaghatatlan mindenhatóságod, már maga a természet is te bennem hinni, téged ismerni és imádni megtanít!

Mikor a Rakodó-völgyet elhagytuk, rohamosan szürkülni kezdett s kevés vártatva sötét fátyol borult rá a tájra. Ez az alkonyhomály azonban nem tartott sokáig, mert két pillanat se telhetett bele s keletről már egy világos kék fényzárlag lövölt be szemünkbe, mire mintegy villámüresre elvakító sarga színbe rajzóldtak a keleti hegylánczokat fényő-borította ormai s haragosan bontakozott ki a hold ezüst sarlója a lát-határ alól.

— Milyen gyorsan ránk esteledett! szoltam utközben Gusztávhoz.

— Csakugyan; válaszolta ő s megkétszerezteük lépteinkat.

Utunk egy lekaszált réten vezetett, hol a kellemes széna-illat csaknem álomba ringatott . . .

Jó ideig hallgatagon lépkedtünk, miglen Gusztáv törte meg a csendet:

— Hallja-e Ilonka!

— Igen! Már régen; válaszoltam én, de nem tudom tisztán kivenni a dallamot.

— Álljunk meg hát egy pár pillanatra.

Megtettük. S képzeld csak kedves Augusztám: az estélyi langyos fuvallat dalaid legkedvesebiket terelé felénk, melyet egy messzünnen síró pásztorfuvallya szivszaggatón zokogott:

„A faluban a legárva én vagyok:

En feleltem már a csillag sem ragyog . . .”

— Ah, mily nehezen válok meg az elragadó est főségétől, jegyezte meg Gusztáv, mikor hazakeresztünk. Nem feleltem neki, de hasonlólag éreztem.

Aranyos Augusztám! Most veszem csak észre, hogy nemcsak táját, de emléket is rajzoltam le néked. S minthogy ez emlékeim azok egyike, a melyet örökre elzárni kívánok szívembe, kérek tehát a mint soraimat átfutottad, rópsid s befogallattak a feledés kódébe!

1165. sz.
1895 tkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A selmezbányai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Ernst Lipót végrehajthatónak Göbel Amália végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tötekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a selmezi kir. bíróság területén levő a selmezi 291. számú tjkönyvben fekvő a f 270. hrsz. 72 III. népsors. a rózsautcai ház- és kertre az árverést 1260 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895-dik évi július-hó 31-ik napján délelőtti 9 óraker a selmezbányai kir. járásbírósg telekönyvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becserének 10%-át vagyis 126 forint bánatpénzt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Selmezbányán 1895. június 30-án.

A selmezbányai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.

Heyder kir. bíró.

Egy jó karban levő biliard asztal eladó.

Megtékinthető az akad. ifj. kör helyiségében, hol bővebb felvilágosítás is szerezhető.

Legfinomabb

kanári-madarak

a legszebben éneklők, 9., 12., 15.
20 Márkaért kaphatók utánvétellel
küldés mellett. Nyolcz napi próba-
idő, csere is lehető. Árjegyzék s
bánásmod leírása ingyen.

W. Heering in St. Andreasberg
(Harz) Schulstrasse 427.

Eladó zongora.

Egy jó karban levő

ZONGORA

hely szüke miatt azonnal eladó.
Bővebbet e lap szerkesztőségénél.

Kiadó lakás.

Selmezbányán a Rózsa-utczában 65 III.
sz. házban egy

4 szobából álló

földszinti lakás (konyha, kamara s mosó-
konyhával) kiadó.

Bővebbet e lap szerkesztőségénél.

2—3

Első selmezbányai temetkezési vállalat.

A gyász óráiban, midőn a fájdalom
amogy is lesújtja a hátramaradt családtago-
kat, a temetkezési vállalat van hivatva a
drága halott temetése rendezésével járó
gondoktól az előket megmenteni.

E hivatásnak töle telhetőleg igyekezik
az első selmezbányai

temetkezési vállalat

a n. é. közönséggel szemben megfelelni,
tisztellel ajánlván fel szolgálatait a kö-
vetkező feltételek mellett:

I. osztályú temetés	450 frt.
II. " "	340 "
III. " "	230 "
IV. " "	100 "
V. " "	75 "
VI. " "	23 frt.

12 éven aluli gyermekek számára fenti árak-
nak fele számítatik.

Maradok tisztelettel
Matzán Ferencz.

Árverési hirdetmény.

A selmezbányai kereskedelmi és hitel-
intézetnél elzalogosított és ki nem váltott
tárgyakra

folyó évi július-hó 11-én

délután 3 óraker az intézet helyiségében
árverés tartatik.

Az igazgatóság.

500 frtot adok azon tűdő bajban

szenvedőnek, a ki a világhírű u. n. Malto-
sen-Praeparat-tól, ha ezt hosszabb ideig
élvezi, biztos gyógyulást, vagy legalább
enyhüléstnem érez. Köhögés, rekedtség, asthma,
tűdő- és légesőbéli meghűlés stb. már nehány
napi használat után megszűnik. Ezeren ki-
tűnő eredménnyel használták, miről számos
bizonyítványaink vannak. E gyógyszerek ár-
sítása minden államban engedélyezve van és
betegek igazolt vagyontalanság esetén ingyen
kaphják e praeparatumot. Ára 3 üvegnek 3
frt. 6 üvegnek: 5 frt, 12 üvegnek: 9 frt.
Albert Zenkner, Erfinder der Maltoserprä-
parate, Berlin S. O. 26.

MACK féle DUPLA — KEMÉNYÍTŐ

A legyszerűbb és leggyorsabb mód gallé-
rokat, kézelőket stb. esékly fáradtsággal
meg keményíteni, hogy
oly szépek, mint ha ujak volnaának,
kiszárolás abban áll, hogy
Mack dupla keményítőjével
keményítjük azokat.

Aki egyszer használta, mindig csak ezt al-
lalmazza. Mindenütt kapható 3, 10 és 30 kraj-
cáros Cartonokban. Foraktar
osztik Magyarországr részére: Voith Gottlieb, Heesben III. E.
Egyedüli gyártója a feltaláló: Mack Henrik, Ulm a. D.

Biztos szer, a gallérokat, kézelőket stb. ugy
keményíteni, hogy ugy néznek ki mintha ujak
volnának. — Tekintettel azon követelményekre, me-
lyeknek mai nap a fehéreműnek fényesség és mo-
revségre növe meg kell felelni, az egyszerű rizs-
keményítőt különféle pótszerek — mint főtt bõris,
gummi, viasz stb. — hozzáadása által iparkodnak a
mosonók javítani, a mi azonban csak gyakorlat és
tapasztalat útján érhető el. Ez az oka, hogy sok
háztartásban folytonos a rosszul sikerült keményítés
miatti panasz. De a keményítés mindenkor biztosan
pompásan sikerül, ha Mack kettõs keményítõvel
történt, mely megbízható és használatra teljesen
elkészített keményítõ szer, a mely továbbá a szük-
séges pótszereket, ugyszintén a fénýtésre szolgáló
anyagokat kellő arányban tartalmazván, lehetővé
teszi, hogy gallérok, kézelők stb. rövid idõ alatt
ugy keményíthetők, hogy ujaknak tûnnek fel.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállítási igazgatóság pártfogása alatt*) lévő

„MENTOR“ Ellátási-Vállalat

BUDAPEST, KEREPESI-UT 22. SZ.

az ezredéves országos kiállítást látogatók számára kibocsájt 42 frt értékben 1 frt heti, vagy 4 frt 20 kr.
havi befizetés mellett

„Ellátási könyvecskéket“

szoba-, étkezés-, közlekedés-, kiállítási- és sokszorosítási-szelvényeket, —

1 kiállítási tombolejgyet, végül egy 2000 koronás balesetbiztosítási bázézat tartalmaznak.

Egy ilyen könyvecsket, (2 személy is használhat, 4—4 napra, ha 6 frt 50 krral pótolva lesz). — Előfizetéseket esakis korlátolt számban (az első részlet be-
küldése mellett) már most elfogadnak, valamint bővebb felvilágosítással szolgálnak:

A Budapest-Érsebetvárosi Bank — A „Mentor“ Ellátási-Vállalat.

DrMorzsányiKároly
országgy. képvis. mint t. elnök

Ehrlich G. Gusztáv
fõv. biz. tag: gyáros, mint elnök

Rózsa Lajos
igazgató.

Hegedüs Dániel
titkár

Takács Zsigmond
az Elsõ m. ált. bizt. társaság
közp. felügyelõje

Stadler Károly
fõv. biz. tag, ház- és szálloda-
tulajonos.

Selmezbányai képviselőség: GEIGER ZSIGMOND urnál.

Prospectust kívánatra ingyen és bérmentve.